

108. Al-Kawthar

Namn Suran har fått sitt namn från ordet *al-kawthar* som förekommer i den första versen.

Uppenbarelsens period

Ibn Marduyah har återgett från Hadrat Abdullah ibn Abbas, Hadrat Abdullah ibn az-Zubayr och Hadrat A'ishah att denna sura är mekkan. Kalbi och Muqatil betraktar den också som mekkan, och detta är majoritetens uppfattning bland kommentatorerna.

Men Hadrat Hasan al-Basri, 'Ikrimah, Mujahid och Qatadah betraktar den som medinansk. Imam Suyuti bekräftar denna uppfattning i *al-Itqan*, och Imam Nawawi föredrar den i sin kommentar till Sahih Muslim.

Anledningen till denna uppfattning är en tradition återgiven av Imam Ahmad, Muslim, Abu Dawud, Nasa'i, Ibn Abi Shaybah, Ibn al-Mundhir, Ibn Marduyah, Bayhaqi och andra, från Hadrat Anas ibn Malik:

”Allahs Sändebud var bland oss. Under tiden slumrade han till; sedan lyfte han sitt huvud och log. Enligt vissa traditioner frågade folket varför han log; enligt andra berättade han själv att en sura just hade uppenbarats för honom. Sedan reciterade han Surah al-Kawthar med *Bismillah ir-Rahman ir-Rahim*.

Därefter frågade han om de visste vad Kawthar var. När de svarade att Allah och Hans Sändebud visste bäst, sade han: 'Det är en flod som min Herre har skänkt mig i Paradiset.'

Argumentet för att suran skulle vara medinansk bygger på att Hadrat Anas var från Medina, och att hans uttalande om att suran uppenbarades i hans närvaro skulle bevisa att den är medinansk.

Men:

1. Från samme Hadrat Anas återger Imam Ahmad, al-Bukhari, Muslim, Abu Dawud, Tirmidhi och Ibn Jarir traditioner som säger att denna paradisflod visades för Profeten vid *mi'raj* – och *mi'raj* ägde rum i Mekka före hijra.
2. När Profeten redan hade informerats om och sett denna gåva vid *mi'raj*, fanns ingen anledning att uppenbara suran i Medina för att ge honom samma glada nyhet.
3. Om Profeten i en församling av följeslagare hade meddelat uppenbarelsen av Surah al-Kawthar, och detta betydde att den uppenbarades för första gången då, skulle det vara omöjligt att välkunniga följeslagare som A'ishah, Ibn Abbas och Ibn az-Zubayr betraktade den som mekkan – vilket de gjorde.

Det verkar därför finnas en brist i traditionen från Anas: den nämner inte vad som diskuterades i församlingen. Det är möjligt att Profeten förklarade något, och att uppenbarelsen kom för att bekräfta eller förtydliga den punkten, och att han därför sade att suran "just hade uppenbarats". Sådant hände vid flera tillfällen, och kommentatorer har därför sagt att vissa verser "uppenbarades två gånger" – vilket i själva verket betyder att de uppenbarades en gång, men senare påmindes Profeten om dem genom uppenbarelse.

Om traditionen från Anas inte hade funnits, skulle surans innehåll i sig självt vara ett tydligt bevis på att den är mekkan och uppenbarad under en period av djup motgång.

Historisk bakgrund

I Surah ad-Duha och Surah al-Inshirah såg vi att i den tidigaste fasen av profetskapet, när Profeten (över honom vare frid) mötte de svåraste prövningarna, när hela nationen hade vänt sig emot honom och oppositionen var total, sände Allah ner verser för att trösta och stärka

honom.

I Surah ad-Duha:

”Och sannerligen, den senare tiden (varje senare tid) är bättre för dig än den tidigare, och snart ska din Herre ge dig så mycket att du blir nöjd.”

I Surah al-Inshirah:

”Och Vi har upphöjt ditt anseende för dig.” Det vill säga: ”Även om dina fiender försöker förnedra dig, har Vi ordnat att ditt namn ska upphöjas.”

Och:

”Sannerligen, med varje svårighet finns lättnad.”

Det vill säga: ”Låt dig inte nedslås av svårigheterna; de kommer att följas av lättnad och seger.”

Det var under sådana omständigheter som Surah al-Kawthar uppenbarades – både som tröst och som ett löfte om fiendernas undergång.

Quraysh sade:

”Muhammad är avskuren från sitt folk, maktlös och ensam.”

Ikrimah berättar att när Profeten började kalla till islam sade Quraysh:

”Muhammad är avskuren från sitt folk, som ett träd avskuret från sin rot.”

Ibn Ishaq berättar att när Profeten nämndes inför al-As ibn Wa'il sade han:

”Låt honom vara – han är bara en man utan söner. När han dör kommer ingen att minnas honom.”

Uqbah ibn Abi Mu‘ayt sade liknande saker. Ka‘b ibn al-Ashraf sade inför Quraysh:

”Se på denne man som är avskuren från sitt folk – ändå tror han att han är bättre än vi.”

När Profetens söner Qasim och senare Abdullah dog, sade al-As ibn Wa‘il:

”Hans släktlinje är bruten – han är *abtar*.”

Abu Lahab sprang till avgudadyrkarna och sade skadeglatt:

”Muhammad har blivit barnlös i natt!”

Det var under dessa smärtsamma och förödmjukande omständigheter – när Profeten förlorat två söner, när hans släktingar och grannar hånade honom, när hans fiender firade hans sorg – som Allah uppenbarade denna korta sura och gav honom den största glädjen som någon människa någonsin fått:

att det är hans fiender som ska bli avskurna, inte han.

KORANEN & SUNNAH

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och uphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)

- [Rasism: Finns det en lösning?](#)